

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **C., s.r.o., N.B.**, IČO: X., zast. JUDr. Ing. R.K., advokátom so sídlom AK H.B. proti žalovanému: **A.S.S.Š.**, IČO: C., zast. L., s.r.o., B.B., **o zaplatenie 51 536,62 Eur**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. septembra 2008, č. k. 1 Cob 3/2008-70, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava III uznesením z 20. novembra 2007, č. k. 22 Cb 224/07-52 konanie vo veci zastavil, keď dospel k záveru, že v predmetnej veci nie je daná právomoc slovenského súdu na prejednanie veci.

Krajský súd v Bratislave rozhodol o odvolaní žalobcu uznesením z 24. septembra 2008, č. k. 1 Cob 3/2008-70 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď dospel k názoru, že rozhodujúcim kritériom pre určenie príslušnosti slovenského súdu na konanie je miesto plnenia zo záväzkového vzťahu. Z predložených dokladov odvolací súd mal za preukázané, že týmto miestom bolo územie Slovenskej republiky, a preto v zmysle časti II, oddiel 1, § 37 ZMPS, je daná právomoc slovenských súdov.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa (§ 221 ods. 3 O.s.p.) na ďalšie konanie a rozhodnutie o veci.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie žalovaný a navrhol, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1 Cob 3/2008-70 z 24. septembra 2008 v celom rozsahu zmenil tak, že ním potvrdí rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III, č. k. 22 Cb 224/07-52 z 20. novembra 2007 a priznal žalovanému trovy konania alebo, aby uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie a rozhodnutie z týchto dôvodov:

Postupom súdu odvolacieho i prvostupňového sa žalovanému odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Súd žalovanému nedoručoval žiadne písomnosti (návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu, uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č. k. 22 Cb 224/07-52 z 20. novembra 2007, odvolanie žalobcu).

O existencii samotného súdneho konania sa žalovaný dozvedel až 29. júna 2009, kedy žalovaný dostal uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č. k. 22 Cb 224/07-78 z 2. decembra 2008. Žalovaný nebol riadne predvolaný na pojednávanie na deň 12. februára 2009.

Uvedeným postupom bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalovaný je právnickou osobou založenou a existujúcou podľa švajčiarskeho práva, preto boli súdy povinné mu doručovať súdne a mimosúdne písomnosti podľa Dohovoru o doručovaní súdnych a mimosúdnych obchodných veciach v cudzine v občianskych a obchodných veciach. Svojim postupom súdy porušili ustanovenia tejto medzinárodnej zmluvy.

Rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, keďže súd nesprávne ustálil právo slovenských súdov.

Žalovaný namietol, že by miestom dodania tovaru bolo územie SR, čo vyplýva z objednávky žalovaného. Tovar žalovaný prevzal vždy vo V.Š., prostredníctvom D.F. - splnomocneného zástupcu na prevzatie a kontrolu tovaru. Žalovaný v SR nemal žiadnych splnomocnených zástupcov, ktorí by boli oprávnení tovar prevziať.

Žalobca opiera svoje tvrdenia o jednotlivé colné doklady (JCD). Formulár JCD neurčuje obsah právneho vzťahu medzi žalovaným a žalobcom. Ak by sa malo postupovať podľa výkladu žalobcu, tak by vo vzťahu k niektorým dodávkam, ktoré boli colne prejednané v B., mal byť príslušným súdom Okresný súd Žilina. Takýto výklad je však zmaťochý.

Žalovaný ďalej poukázal, že celá deklarácia bola vykonaná žalobcom ako vývozcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, pristúpil k skúmaniu, či v predmetnej veci je daná prípustnosť dovolania.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolací súd konštatoval, že prípustnosť dovolania nie je daná v zmysle ust. § 239 O.s.p., a preto skúmal prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 O.s.p.

V ust. § 237 O.s.p. sú vymedzené taxatívne dôvody, naplnením ktorých nastane prípustnosť dovolania.

Žalovaný - dovolateľ v dovolaní tvrdí, že boli neúplné dôvody pre prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. a/ a 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm. a/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu.

Medzi účastníkmi konania nebolo dohodnuté právo, ktorým sa budú riadiť spory, ktoré môžu z ich právneho vzťahu - kúpnopredajnej zmluvy - vzniknúť.

Žalobca, ako slovenská právnická osoba, dodávala na základe objednávky tovar žalovanému - švajčiarskej právnickej osobe.

Podľa ustanovenia § 37 ZMPS, ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak má tu majetok. Podľa ust. § 37a písm. d/ tohto zákona právomoc slovenského súdu je daná aj vo veciach ostatných zmlúv, ak tovar mal byť alebo bol odovzdaný, služby poskytnuté alebo práce vykonané na území Slovenskej republiky; inak ak miesto plnenia malo byť alebo bolo na území Slovenskej republiky.

Ani žalovaný nenamietal, že žalobca mu splnil dodávku na území Slovenskej republiky, keďže žalobca ako predávajúci mal povinnosť dodať tovar naložením na území Slovenskej republiky, pričom žalovaný si sám vlastnou dopravou zabezpečoval odvoz tovaru do Švajčiarska, resp. Francúzska.

Dovolací súd preto dospel k názoru, že taxatívne určený dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 písm. a/ O.s.p. nie je daný a predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa riadi Obchodným zákonníkom, pričom na prejednanie veci je daná právomoc slovenských súdov.

Dovolateľ - žalovaný v dovolaní uviedol, že prípustnosť dovolania je daná aj podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Tvrdenie dovolateľa, že mu súdom neboli doručované žiadne písomnosti, dovolací súd preskúmal a konštatoval, že ani taxatívne uvedený dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. nebol v predmetnej veci naplnený.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému boli zasielané písomnosti prostredníctvom dožiadaného súdu, a to: Tribunal cantonal Kantonsgericht, Palais de Justice, Justizgebäude, 1950 Sion 2, Suisse, a preto žalovaný mal možnosť sa s týmito dokladmi oboznámiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal aj ďalšie taxatívne uvedené dôvody v ust. § 237 O.s.p., ktorých splnenie má za následok prípustnosť dovolania a konštatoval, že žiaden z týchto dôvodov naplnený nebol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.